

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na nove naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla konec meseca naročnina, prosimo, da je o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— | Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 | Jeden mesec . . . „ 1-10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec,
30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1-40

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne osiramo na dotično naročilo.

Upravništvo „Slovenskega Naroda“.

Res Carinthiacae.

Praška „Politik“ in Zagrebški „Agrar Tagblatt“ priobčila sta v zadnjih številkah pod gorejšnjim zaglavjem dopis iz Podjunske doline, ki tako temeljito osvetljuje delovanje gosp. knezoškofa dra. Kahna, ter je za razmere naših koroških rojakov sploh tako značilen, da bomo izvestno ustregli svojim čitateljem, ako ga priobčimo tu v doslovnem prevodu. Dopis slove:

„V naši deželi postopa nemška stranka po gotovem načrtu in sistematično zoper vse, kar je slovensko. V svojem območju ima že inteligenco, vse uradništvo, pred vsem pa ljudsko šolo. Sedaj se je začel naskok na zadnjo pozicijo, katero še imajo koroški Slovenci — na duhovništvo. Že večkrat se je v raznih listih razložilo, kako c. kr. deželna vlada pri podelitvi župnij porablja mogočni svoj upliv, kako se trudi odvrniti novoimenovane župnike od vsakega zakonitega sodelovanja pri narodnem gibanju s tem, da zahteva od njih častno besedo, da bodo v narodnih rečeh indiferentni in s tem, da jim v dekretih naravnost ukazuje, kako imajo ravnati. Vzlic vsemu temu pa nenasitno vodstvo nemške stranke še vedno ni zadovoljno. Germanizovanje jej vzlic temu prepočasi napreduje. Ne kaže se, da bi se izpolnila nje najsrčnejša želja, da bi bil čez 50 let — ta rok je določila neka nemška korifeja — pokopan zadnji koroški Slovenec. Zato iščejo in stikujejo po novih zaveznikih, da bi se proces hitreje vršil. Koroški „Bauernbund“ nima nikake privlačne sile več; slovenski kmetje se ogibajo njegovim shodom in gospodje kmetijski glavarji sedé sami pri mizah, kadar zborujejo na pr. v Pliberku.

Toda naši Nemci so dobili novega zaveznika in sicer jako imenitnega v osebi našega najvišjega dušnega pastirja knezoškofa Kahna. Splošno je znano, s kako navdušenostjo so ga Slovenci vzprejeli, kako popolnoma so mu zaupali, ker se je o njem govorilo, da je obljubil naučiti se v kratkem slovenščine, kolikor je treba za občevanje. Nihče drugi kakor monsignor Einspieler je kot voditelj koroških Slovencev to zaupanje odkrito in slovesno izrekel. Kako bridka je bila prevara. Naš najvišji dušni pastir se je tekom nekaterih let prelevil v srditega nasprotnika Slovencev.

Za dejstva, katera to dokazujejo, nismo v zadregi; na izbero jih imamo. Na nedokazane in celó anonimne denunciacije citira slovenske duhovnike na odgovor radi njih narodnega delovanja, čeprav dobro vé, da prihajajo denunciacije od organov

demško-liberalne stranke v svrbo, da bi se njim neljubi duhovniki odpravili z dotičnih mest.

Drugi korak za odstranjenje Slovencev iz uplivihih mest je imenovanje nemško-nacionalnega gospoda na mesto, katero je zavzemal prejšnji neumorno delujoči, za krško škofijo velezaslužni dolgoletni kancelar slovenske narodnosti, kateremu gledé vestnosti in poznavanja poslov in razmer ni primere. Kar se je za motivacijo te prenarredbe navedlo, to so prazni, nepodprti izgovori. Pravi povod temu čudnemu ravnanju je bil samo ta, da se je hotelo raznim nemško-liberalnim velikašem izkazati uslugo.

Tudi to se je že večkrat navajalo, kako se postopa z marijanisti in bogoslovci slovenske narodnosti. Njihovi kolege nemške narodnosti se hvallijo, če v govorih in predavanjih slavé svoj materni jezik. Slovencev je prepovedano govoriti v svojem maternem jeziku čim pridejo v dotiko z Nemci. Uspehi seveda ne izostajajo. Mladi naraščaj nemškega duhovništva je nemškonalnega mišljenja in pesmi „Die Wacht am Rhein“ ter „Was ist des Deutschen Vaterland“ sta mu evangelij. Naj omenimo, kako borno se v bogoslovju skrbi za pouk v slovenščini. Slovenski bogoslovci nimajo v vseh štirih letih nikake prilike, vaditi se v slovenskem propovedovanju, v katehiziranju itd.; razpostavijo se kar na kratko po stacijah, v novejšem času navadno v nemških krajih — kakor se govori zato, da se ohladé. Tudi take bogoslovce, kateri slovenskega jezika niso zmožni, pošilja naš škof na slovenske stacije, držeč se pri tem načela naših šolskih oblastev, da narodovemu učitelju ni treba umeti narodovega jezika. Saj ga on sam ne razume in se tudi ne trudi učiti se ga. Nemške propovedi škofove pri vizitaciji slovenskih župnij so še vedno na dnevnem redu. S tem pa še ni dovolj. Škof kaže svoje zaničevanje napram slovenščini še dosti bolj demonstrativno. Kadar stopi slovenski propovednik na leco, takrat ostavi najvišji cerkveni dostojanstvenik v naši škofiji cerkev in beži v sakristijo, da bi zvočki jezika sv. Cirila in Metoda ne žalili njegovih germanskih ušes. Kakov mož je bil v primeri z njim škof Funder! Akopram prešinjen nemškega duba, spoštoval je vendar inojezične svoje školjane. Ker slovenščine ni bil zmožen, prihajal je redkokdaj na slovenske stacije; ako pa je prišel, ostal je radi ljudij pred altarjem tudi kadar se je božja beseda oznanjevala s slovenskim jezikom.

V Rimskem zavodu „de propaganda fide“ se vzgajajo oznanjevalci vere za vse narodne in jezike sveta, tudi za najmanjše rodove črncev; jedna prvih in najvažnejših tirjatev je znanje tujih jezikov, da morejo dotičniki raziti se po svetu in učiti narode. Sredi Evrope pa živi naslednik apostolov, kateremu se ne zdi vredno, da bi se naučil jezika več kakor 130 000 njegovih vernikov v dōbi šestih let vsaj toliko, da bi mogel ljudi ogovoriti ali šolske otroke vprašati za deset božjih zapovedi. Čudesa o gorečih jezikih menda več ne pozna!

Žalostno a resnično! In tak cerkven dostojanstvenik, ki sam jedno prvih svojih dolžnostij tako močno zanemarja, ima pogum očitati drugim ljudem, da so samo po imenu kristijani.

Poseben tru v peti je našemu najvišjemu dušnemu pastirju tudi slovensko šolsko društvo „Sv. Cirila in Metoda“. Čeprav ima ta družba mimo narodne tudi versko šolo v svojem programu, vendar si ni stekla knezoškofove milosti, ker — je slovenska. Že opetovano je izrazil svoje nasprotstvo. Jeden izrek knezoškofov je tako drastičen, da ga moramo pozabi oteti. Dva slovenska kmeta sta

prišla k njemu, da branita nekega duhovnika in da izjavita, da dotični gospod naj nekem shodu Ciril-Metodove podružnice v Kotmarivesi ni govoril nič nekorektnega ali protizakonitega, kakor se mu je to očitalo v podli denunciaciji. Pri tej priliki vprašal je knezoškof preprosta moža, čemu je prav za prav ves boj za jezik in za narodnost. Ta druga da je nekaj čisto postranskega; prva je, rekel je nekako najivno, vera, potem domovina, tretje pa krub, za tem pa dolgo nič ne pride in naposled šele narodnost. Nismo še slišali, da bi bil knezoškof tako opominjal svoje nemške rojake, čeprav bi bilo nujneje, spravljati nemške šoviniste k pameti. Ako pa se vzprejme izvajanje škofov, potem bi bilo soditi, da je krub prva stvar, ker brez kruha ni vere; človek mora živeti, da more verovati.

Iz tega je vidno, kam bi Slovenci prišli, da vzprejmejo najnovejši iz Gorice razširjani in od Ljubljanske duhovščine na željo škofa Missije podpirani nauk, da so škofje tudi v politiki od Boga postavljeni voditelji, katerim morajo verniki biti brezpogojno poslušni. Čemu so potem politične stranke, čemu občinske volitve, čemu deželni in državni poslanci? Ali bi ne bilo bolje, da zapremo svojo politično kolibo in da vse prepustimo škofovskim konferencam?

Koroški Slovenci so dné 5. p. m. v Celovcu priredili krasno papeževo slavnost, na katero je bil tudi knezoškof dr. Kahn po posebni deputaciji primerno povabljen. Toda Njega knezoškofijaki milosti se ni videlo potrebno, udeležiti se slavnosti ali k njej odposlati kot svojega namestnika kakega kanonika. Na papeževo slavnost Nemcev je seveda prišel tudi knezoškof. Neznanje slovenščine je bil tudi tu izgovor in tako se suče dr. Kahn vedno v istem krogu. Slovenščine se ne uči, ker se mu ne zdi potrebno; kadar pa jo kje potrebuje, takrat se umakne, ker je ne zna.

Svetemu Očetu v Rimu se je natvezila laž, ko se mu je reklo, da je dr. Kahn slovenščine zmožen. Koroški Slovenci se morajo potruditi, da se bode v Rimu spoznala resnica o žalostnih razmerah v krški škofiji in da bo to izvedel tudi Sv. Oče. Ta je vsem narodom na svetu z jednako ljubeznijo naklonjen in da je tudi Slovanom ne odreka, pokazal je v svoji krasni encikliki „grande munus“. Spomenica slabo poučenemu papežu in, ako treba, deputacija slovenskih rodoljubov naj v Rimu osvetli in pokaže, kako nedostojna, grešna igra se je igrala pri imenovanju dra. Kahna za knezoškofa krškega. Kako se ta upa upravljati apostolski svoj poklic, ne da bi imel v to potrebnih svojstev, to je stvar njegove vesti, koroški Slovenci pa bodo i nadalje hodili svojo pot in ne bodo mirovali, dokler take in jednake razmere ne postanejo nemogoče.

Zadnji odstavek je v dopisu „Politike“ izpuščen. — Oba navedena lista dosihdob nista bila na sumu, da delujeta v službi framazonstva in zategadelj smo radovedni, kaj porekó v uredništvu „Slovenčevem“ k tej karakteristiki koroškim Slovencev „od Boga postavljenega političnega voditelja“. Prosimo!

Deželni zbor štajerski.

V Gradci, 27. aprila.

V današnji seji pojavilo se je prvokrat v letošnjem zasedanju staro narodno nasprotstvo [mej Slovenci in Nemci, kateremu ne bo prej konca, dokler se ali Nemci ne odpovedó popolnoma svojim agresivnim nameram ali se slovenski Štajer ne loči od nemškega.

Začetkom seje utemeljeval je posl. dr. Heilsberg svoj predlog o ustanovitvi deželne banke, potem je dež. zbor dovolil mestu Mariboru najeti posojila 150.000 gl., o čemur je poročal posl. dr. Srnec, zatem pa je posl. grof Stürgkh nasvetoval kot poročevalec vinarskega odseka, naj se dež. odbora poročilo o trtni mši vzame odobrovalno na znanje. O tej stvari unela se je daljša debata, v katero sta posegla tudi slovenska poslana Robič in Jerma. Prvi je priznaval dobro voljo dež. odbora a dokazeval, da se je še premalo storilo, kar je vidno že iz tega, da se ravno vinščaki kar trumoma selijo v Ameriko. Drugi je zahteval, naj dež. odbor ne skrbi samo za rekonstrukcijo vinogradov, ampak tudi za to, da se bo prebivalstvo korenito poučilo o racionalnem vinarstvu. Dež. zbor je potem vzprejel nasvete vinarskega odseka in isto tako nasvete poročevalca posl. Poscha o poročilu dež. odbora gledé sanitarnih razmer in o preskrbljevanju siromakov. Nadalje je dež. zbor rešil še nekatera manjša poročila, mej njimi o raznih nemških zavodih in o povzdigi živinoreje na gorenjem Štajerskem o katerih rečeh ni bilo debate.

Posl. Koller je poročal o nekih šolskih zadevah, posl. baron Moscon o dež. muzeju, posl. Mayr o dež. zgodovinski komisiji, posl. dr. Fürst o deželnih srednjih šolah, posl. Kautschitsch pa o nekih drugih učiliščih.

O dež. odbora poročilo gledé ljudskih šol je poročal posl. grof Stürgkh in predlagal, naj se vzame poročilo na znanje in naj se vzprejme resolucija, s katero se pozivlje vlada, da pomnoži število državnih štipendij za učiteljska. O tej točki unela se je daljša debata. Posl. dr. Kokoschinegg toži, da dež. šolski svet Slovincem na ljubav v „skoro čisto nemškemu Ljutomeru“ ni ustregel prošnji 90 nemških prebivalcev tega trga gledé nemške ljudske šole in predlagal resolucijo, naj zastopnik dež. odbora v dež. šol. svetu z vso silo deluje na to, da se trg Ljutomer izloči iz šolske občine in da dobi svojo nemško šolo. — Slovenski posl. Robič je pobijal izvajanja predgovornikova povdarjajoč, da večina Ljutomerskega prebivalstva neče nemške šole, kakor ljo tirjajo nekaterniki. Sploh se je ta želja na umeten način obudila in to po priseljenih privržencih nemškega „Schulvereina“. V Ljutomeru so samo štiri rodovine nemške, v vseh drugih je slovenščina občevalni jezik; Ljutomer ni bil nikdar nemšk trg in tudi ne bo, ker se bodo izjalovile vse germanizatorične nakane.

Posl. dr. Starkel je govoril o šolskih razmerah v Šoštanju, trdeč, da je to večinoma nemšk trg in nasvetoval jednako resolucijo, kakor dr. Kokoschinegg. Pri tej priliki je dr. Starkel tudi dokazoval, da se štajerskim Slovincem jako dobro godi, ker jih vlada podpira, dočim se imajo spodnještajerski Nemci hudo boriti za svoj narodni obstanek. — Posl. dr. Dečko okrcal je predgovornika jako dobro. Pojasnil je delovanje dež. šolskega sveta v marsikaterih narodnih rečeh, rekel je, da je samo „zavod za pomnčevanje“ in h koncu zagotovil srborite nasprotnike, da si bodo Slovenci prav gotovo priborili svoja narodna prava, kakor so si jih priborili drugi nemški narodi. Ko so še za vse kar je nemško silno navdušeni dr. vitez Schreiner, zastopnik dež. odbora v dež. šolskem svetu, namestnik baron Kübeck in ultra nemški poročevalec grof Stürgkh precizirali svoja mnenja, je dež. zbor vzprejel nasvete šolskega odseka in predlagane resolucije.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 1. maja.

Poljski katoliški shod.

Krakovski osnovalni odbor za prireditve poljskega katoliškega shoda obrnil se je do grško-katoliškega metropolita Sembratoviča s prošnjo, naj se shoda udeležé tudi grški katoliki. Metropolit je sklical nekatero odlično ruske rodoljube na posvetovanje in ti so se izrekli za katoliški shod, če se bo imenoval Gališki in ne poljski in če bo ruskim udeležnikom dovoljeno govoriti v ruskem jeziku.

Nemške stranke.

Nemški liberalci izgubili so zadnja leta na Dolenjem Avstrijskem jako mnogo upliva in morda bi bili že popolnoma propadli, da so bili njih nasprotniki jedini. Neliberalci so se delili na celo vrsto frakcij; na klerikalce, konservativce, krščanske socialiste, nacionalne protisemite in nacionalce. Kakor se čuje, so se stranke sedaj zjedini v jedno samo skupino in bodo odslej vedno solidarno postopali. Če se to obistini, potem je liberalcem odzvonilo.

Šole na Ogerskem.

Ogerski državni zbor se je zadaje dai bavil z regulacijo plač ogerskih učiteljev, a debata, katera se je unela o tej stvari, je večjega pomena, ker osvetljuje šolske namene ogerske vlade. Naučni minister grof Csaky je slovesno izjavil, da vlada ne trpi nikakih protimadjarških tendenc in protidržavnih tendenc, in da sedaj uredila stvar tako, da bo pri subvencioniranih šolah država sama izvrševala nadzorstvo in to neposredno, pri konfesionalnih šolah pa posredno. Vrh tega uvačuje vlada vprašanje, bi li ne kazalo zapreti tiste konfesionalne šole, katere ne ustrezajo določbam zakona. Sploh pa misli vlada, da bi se najbolj kazalo, premeniti ves šolski zakon. — Kakor vidno, hoče vlada i nadalje postopati v protislovanskem in proticerkvenem duhu.

Vnanje države.

Srbske razmere.

Prva diferencija mej kraljem in ministri se je ugodno poravnala. Kralj je zahteval, da se mora radikalni župan Beligranski, ker je po prevratu svojevoljno se vrnil na prejšnje svoje mesto, zopet umakniti, ker njegovo postopanje ni bilo zakonito. Ministri so se upirali tej kraljevi tirjatvi in prišlo bi bilo morda do krize — o kateri so Dunajski in Peštanski listi škodoželjno že poročali — da se ni župan dobrovoljno umaknil vedoč, da je to le formalna stvar. — V pogovoru z nekim novinarjem naglašal je ministerski predsednik dr. Dokič, da je prva naloga srbske vlade, pridobiti zaupanje inozemstva; to mora biti osvedočeno, da so sedajne ramere v Srbiji stabilne in zanesljive. Le od tega je odvisno, da se zopet okrepa državni kredit, katerega je Srbija za sanacijo svojih financ nad vse potrebna. Minister notranjih rečij izdal je naredbo, s katero naroča prefektom, da morajo v vsakem oziru varovati popolno volilsko svobodo.

Ruski Nemci.

Vojna z Rusko že davno ni več na dnevnem redu in trovezni državniki zagotavljajo Rusiji v jednomer svojo ljubezen in miroljubnost, a nemški narod se za vse to ne meni, ampak je prepričan, da bo prej ali slej vojna neizogibna. Nemški list „Veteran“ zatrjuje, da so nemški strategji že izdelali popolni načrt za vojno z Rusko, uvačuje vse okolnosti. Posebno važnost pokladajo nemški strategji na ruske Nemce. Teh kolonistov je okoli 5 milijonov in imenovani list pravi odkrito, da računajo vojni krogi na ta, Rusom neprijazni element, izmeji katerega se da nabrati do 30000 izvežbanih vojakov. List tudi navaja imena krajev, ki so povsem nemška in kjer bi našli Nemci podporo. Iz vsega tega je vidno, kako računajo nemški vojaški krogi z nemškimi naselniki na Ruskem in kako zanesljivi in udani so ti svoji ruski domovini.

Dopisi.

Iz Rima, 28. aprila. [Izv. dop.] (Slavnostni dnevi) so minuli. Včeraj zjutraj sta se odpeljali obe vladajoči rodovini s sijajnim spremstvom (tudi ruski veliki knez in črnogorski kneževič) v Napulj; nadvojvoda Rajner pa že predsinoči ponoči v Florenco in dalje na Dunaj. Danes ima mesto že čisto navadno lice, pa je tudi že čas, ker cel teden nisi skoraj mogel dobiti voza, da bi se kam peljal, niti prostora v krmah, da bi se za potrebo najedel. Svečanosti so bile zadnje dni lepše, nego prve. Vojaški pregled se je baje izvrstno obnesel in vojni minister Pelloux je naznanil vojaštvu popolno zadovoljnost Nj. Velikanstev cesarja in kralja. Nemški cesar se smatra torej kot vrhovni zapovednik italijanske vojske! Kako velik razloček pa je mej sedanjim nemškim cesarstvom in nekdanjim „svetim rimsko-nemškim cesarstvom“!

Slavnosti so torej pri kraju. Stale so mnogo denarja in sedaj bo treba velikanske stroške poplačati. Ali od kod? — Rimljani so pač mnogo zaslužili, ali kaj pa drugi? Niti vseh „to italijanskih mest“ ni imelo svoje zastave ob „Via Nazionale“, nego samo 74. Mesta so bila po velikosti razvrščena; Videm je stal na 36. mestu. Drugodi je bilo malo zastav, navdušenja skoro nikjer nič. Kralj in kraljica sta podarila, kakor sem že poročal, pol milijona lir za ustanovitev zavetišča onim sirotam, katerih roditelji so se pri delu ponesrečili; več sta rekla da ne moreta storiti na brezštevilne prošnje, ki so jim došle iz raznih drugih mest. Nesreč se ni nič pripetilo, razen da je kakih petdeset oseb v goječi svoje mošnjčke izgubilo. Tudi bomb niso pozabili, kajti ponoči 26. t. m. položili so jedno na Kapitolu, ki se je z glasnim strelom razletela. Krivcev seveda niso zasledili, čeravno imajo že skoro vse anarhiste pod ključem. Tukajšnji listi se hudujejo nad policijo, da je zbrala v Rimu ob času slavnostnih dnij toliko vojaštva in cel regiment karabinerjev-orožnikov, češ, da Rimljani že sami dobro razumejo uljudnost in dostojnost. Morda pa ta previdnost vender-le ni škodovala!

Dne 25. t. m. vzprejel je sv. Oče češke romarje, ki so mu glasno klicali „at žije“ in „slava“. Sedaj je prišlo vse polno švicarskih romarjev v Rim, tako da je Vatikan vedno oblegan. Tudi N. P. Goriški knezoškof A. Zorž in Tržaški škof sta prispela v večno mesto, da se poklonita sv. Očetu.

Suša velikanska, prah neznošen, kmetje obupni. — Na Siciliji nosijo Mater Božjo v procesiji po polji in ljudje se bičajo, kakor v srednjem veku.

Domače stvari.

— (Nj. Vel. cesarica Elizabeta) pripeljala se je danes ponoči ob polu 1. uri z dvornim vlakom v Ljubljano in odpeljala na Dunaj. Na Ljubljanski postaji mudil se je vlak samo pet minut.

— (Občni zbor „Narodne tiskarne“.) V včerajšnjem občnem zboru izvoljena sta bila v upravni odbor gg. Ivan Hribar, dež. poslanec itd. in notar Gogola namestu iz Ljubljane preselivših se gg. dr. Majarona in dr. Tekavčiča, katerima se je izrekla zahvala za njiju marljivo delovanje. Poročilo g. Lavrenčiča o stanju društva je ugodno in se je odobrilo. Čisti dobiček znašal je 2028 gl. Dividende se izplača po 3 gl. na delnico. Odboru in zlasti g. predsedniku dr. Tavčarju izrekla se je zahvala za trudoljubivo delovanje. Ustanovi se posebna specialna zaloga, ker je rezervni zaklad že dosegel po pravilih predpisano vsoto. Društvo „Narodna tiskarna“ pristopi kot pokroviteljica družbi sv. Cirila in Metoda. Pregledovalci računov volili so se dosedanji in na novo g. Ivan Knez. Odobrili so se potem še razni predlogi oziroma nasveti bodočemu odboru glede „Zvona“ in Slov. Naroda“. Obsirno poročilo morali smo odložiti zaradi pomanjkanja prostora za jutrajšjo številko.

— (Deželni zbor kranjski) ima jutri svojo IX. sejo. Na dnevnem redu je poročilo uprav. odseka o poročilu dež. odbora in sicer o §. 6.: Občila, o §. 3.: Deželna kultura; poročila fin. odseka o raznih prošnjah, mej njimi „Glasbene Matice“ za brezobrestno posojilo 6000 gl., o marg. štev. 4. § 5. letnega poročila dež. odbora (bilanca Ljubljanskega mestnega posojila); poročilo upr. odseka o raznih cestnih zadevah in o nekaterih prošnjah itd.

— (Osobne vesti.) Višjega carinskega urada oficijal g. Iv. Šebek imenovan je upraviteljem pri glavnem carinskem uradu v Gradci. — Novoimenovani davčni pristav g. J. Mesten pride v Celje, davčni pristav g. Iv. Pernovšek pa je premeščen iz Celja v Šoštanj. — Začasni stavbeni adjunkt pri deželni vladi kranjski g. Julij Hilbert je imenovan definitivnim na sedanjem svojem mestu. Poročnik g. Albert Martinčič pri pešpolku št. 56 je imenovan nadporočnikom.

— (Gospč. Georgina Janušovski) nastopila je koncert minulega tedna zopet na dvornem opernem gledališču na Dunaju in sicer kot „Fidelio“. Vsi Dunajski listi brez izjeme poročajo o tem nastopu jako laskavo in simpatično, povdarjajoč, da ima gospč. Janušovski izredno lep, blagoglasen in jako dobro izšolan glas.

— (Tretji glasbeni večer.) Vspored za glasbeni večer koncertnih mojstrov: Hanuša Baudisa in Karola Hoffmeistera dne 2. maja v dvorani starega strelišča obsega dva odlična dela komorne glasbe za klavir in gosli. Gospodična Ana Šuklje bo igrala z gospodom H. Baudisem prvi stavek iz suite op. 11, slovečega skladatelja oper: „Kralica iz Sabe“ in pa „Merlin-a“, Karla Goldmarka. Gospod Hoffmeister in g. Baudis igrata tretjo veliko sonato od Ed. Griega. Prvo izmej treh sonat za gosli od tega skladatelja igrala sta na 1. glasbenem večeru, kateri je pripadlo prvenstvo celega večera. Ta skladba je mej sonatami za gosle najmodernejša. — Mej pevsкими točkami, katere so same novosti, imenujemo dva zbora za ženske glase z čveteroročnim klavirnim spremljevanjem češkega skladatelja Jos. Klička, kateri je profesor na Praški konservatoriji, ter dirigent češkega pevskega društva „Hlahol“ in se prišteva mej najodličnejše glasbenike v Pragi. Ti zbori se odlikujejo po finem humorju, in ker se je ta vrsta pevskih zborov v Ljubljani še malo kultivirala, bodo gotovo jako zanimali. Gospod Razinger bode pel dve pesni od g. Hoffmeistera, katere bodo v kratkem izšle v tisku in gotovo dobro došle slovenskim pevcem. Ensemblova točka za orglje, klavir in gosli, sloveča, pa redko igrana

himna sveti Ceciliji od Gounoda podala bo celému vsopredu prijetno raznoličnost. Razven tega obsega vsopred še rapsodijo po bretanjskih narodnih napevih za orglje od Saint-Saëns-a, jako zanimiva skladba, katera daje lepemu instrumentu priliko razviti vso svojo lepoto. Igral jo bude g. Hoffmeister. Sedeži v dvorani à 1 gld., vstupnice à 60 kr., dijaške vstupnice à 30 kr. dobivajo se v trafiki g. Šešarka v Šelenburgovih ulicah in na večer pri blagajnici. Začetek točno ob 8. uri.

— („Glasbena Matica“.) Za jutri, v torek, določena skušnja moškega zbora „Glasbene Maticе“ se je prestavila na sredo ob 8. uri zvečer.

— (Občni zbor „Dram. društva“) vršil se je v soboto zvečer. Zaradi pomanjkanja prostora priobčimo obširnejše poročilo v jutrišnji številki.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) je ob nakupu knjig za obmejne kraje darovala „Morborska Tiskarna“ v Celovci 282 knjig, „Tiskarna sv. Cirila“ v Mariboru 10 pesmaric, c. kr. zaloga šolskih knjig na Dunaji je dala 20% popusta, Martinčeva knjigarna v Mariboru 10% in Giontinijeva knjigarna v Ljubljani tudi 10%. — Č. g. bogoslovec Janez Čemažar je poslal dva velika zavoja zelo rabnih knjig, nabranih mej Mariborskimi gg. bogoslovci, g. Fr. Podobnik, nadučitelj pri sv. Barbari v Halozah, zaboj raznih slovenskih knjig z naročilom, da naj se razdele mej podružnice na Koroškem, in č. g. Josip Sancin, župnik v Predloki, precej knjig. — Stolno mesto Ljubljansko nam je naklonilo 250 gld., kot prispevek za prvo polovico 1893. l. Graška izvanakademiška podružnica, koji neumorni predsednik je starina-vodija g. Bradška, nam je poslala po mladeniško delavnem blagajniku, g. Fr. Hrašovci, c. kr. sodniku v pokoji, 100 gld. 20 kr. Kot veledušne podpornike vrle te podružnice imenujemo danes: g. Marijo Mozekovo, ki je zopet podarila podružnici 10 gld., g. Frajico Zabredovo, č. g. Avg. Škočirja, kurata na deželni bolnici in g. dr. Mato Zidarica v Pregradu na Hrvatskem. — Pokroviteljica je postala z doneskom 100 gld. g. Marija Koblar, rojena Reharjeva, v Litiji. Slovenci! to je že šesta pokroviteljica iz malega Litijskega trga. Je-li temu treba pristavljati še posebnih navduševalnih besedij? Dalje so nam naklonili: Podružnica za Ljutomer in okolico 100 gld., Šišenska podružnica (prvomestnik g. Matijan, denarničar g. Suwa) 50 gld., družba domoljubov 25 gld., ferijalno društvo „Sava“ pri veselici 20 gld., posojilnica v Konjicah 20 gld., posojilnica v Radovljici pri občnem zboru 5. aprila 1893. po zadružnikih zloženih 19 gld., g. A. Virant iz Novega Mesta v Zagorji pri g. Medvedu mej Dolenjskim in Zagorskim Sokolom nabranih 14 gld., posojilnici v Šmihelu nad Pliberkom in v Šoštanji po 10 gld., hišna družba „Omizje“ v Mozirji 10 gld. kot drugi znesek globe vplačane po udih, ki se ne varujejo v govoru slabotnega materinega jezika. Neimenovanec pri Sokolovi veselici in telovadskih igrah v Ljubljani nabranih 8 gld. 68 kr., hranilni in posojilni društvi v Celovci in Nabrežini po 5 gld., g. Gregor Dolinar s Trate po g. adv. dr. V. Krisperji 5 gld., g. Iv. Jenko 5 gld. kot dar veselo družbe pri „Fortuni“ v Litiji, gostje in udje bralnega društva v Orehku pri veselici dne 16. aprila 4 gld. 10 $\frac{1}{2}$ kr., g. Velimir 4 gld., ki so jih zložili za dom navdušeni Graški mladeniči o priliki Prešernovega večera, gospodičina v Opatiji nabrane 3 gld., g. J. C. J. vinotržec v Šiški 2 gld. — preostanek ob poravnavi računa in Neimenovanec prvo srebrno krono. Vsem veledušnim dobrotnikom skupaj in vsakemu posebej izreka najtoplejšo zahvalo.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Občni zbor gasilnega društva Ljubljanskega) katerega se je udeležilo nad 80 članov, vršil se je včeraj v magistratni dvorani. Vrhovni stotnik g. Dobrlet pozdravil je zborovalce v slovenskem in nemškem jeziku. Društveni tajnik g. Dreise je prečital poročilo o delovanju odbora gasilnega društva. Iz poročila je vidno, da je gasilno orodje v dobrem stanju, potrebne poprave da so se izvršile. Gasilci so se pridno vežbali, kajti vsak treh oddelkov imel je mnogo vaj. Slovenski vežbenik izide kmalu, kajti gospod A. C. Ahčin se neumorno trudi, da se ta težka stvar hitro reši.

Doseglo se je tudi, da bo pri vseh avstrijskih gasilnih društvih uvedena jednaka oprava; vojno ministerstvo in ministerstvo notranjih rečij sta določeno opravo že potrdili. Ljubljansko gasilno društvo nastopi prvokrat v novi opravi pri sv. Florijana maši dne 7. maja t. l. Občinskemu svetu in Kranjskih ravniki se izreče za dovoljene podpore zahvala in naglašja se, da so že dovršene priprave, da bude gasilno društvo Ljubljansko svojo petindvajsetletnico praznovalo v lastnem domu, kar zborovalci navdušeno pozdravljajo. Blagajnik g. odd. stotn. A. C. Ahčin je poročal potem o računskih zaključkih; društvo je pretoklo leto imelo dohodkov 2692 gld. 74 kr., za 209 gld. pa menj stroškov, tedaj je tasvota poleg 1400 gld. v obligacijah ostala v blagajnici. Računski zaključek podporniškega zaklada gasilnega društva imel je dohodkov 1641 gld., stroškov pa toliko menj, da je bilo mogoče nakupiti srebrno rento za 994 gld. Za bolniške troške izdalo se je 383 gld. Stanje premoženja iznaša 7400 gld. v srebrni renti in 214 gld. v gotovini. Računska sklepa se odobrita in se izreka blagajnikoma zahvala občnega zbora. Novo vstopivši člani store potem obljubo. G. Dobrlet opomni gasilce, da le še poldrugo leto, da se praznuje 25letnica Ljubljanskega prostovoljnega gasilnega društva in naglašja, da takrat, ko bodo prišla povabljena slovenska, hrvaška, nemška in ogrska društva k tej slavnosti v Ljubljano, je v prvi vrsti treba pokazati, da so gasilci vešči svoje naloge, zato treba porabiti čas do slavnosti, ter se pridno vežbati, da bude ogledna vaja društva res vzgledna. Ker ni bilo posameznih nasvetov, se potem občni zbor zaključil.

— (Novi vožni red južne železnice.) Z dnem 1. maja stopi v veljavo novi vožni red na južni železnici. V Trst odhajajo vlaki iz Ljubljane: Brzovlak ob 6. uri 2 min. zjutraj in ob 5. uri 19 min. zvečer, poštni vlak ob 4. uri 55 min. zjutraj in ob 1. uri 19 min. popoldne, mešani vlak ob 10 uri 15 min. zvečer. Na Dunaj odhajajo: Brzovlak ob 11. uri 37 min. zjutraj in ob 11. uri 56 min. ponoči, poštni vlak ob 2. uri 53 min. popoldne in ob 12. uri 25 min. ponoči, mešani vlak ob 4 uri 54 min. zjutraj, sekundarni vlak v Celje ob 6. uri popoldne.

— (Nova čenjuje konj) za vojaštvo vršilo se je minoli teden v Ljubljani. Prignalo se je iz Ljubljanskega okraja in mesta do 250 konj, a vojaška komisija odobrila je samo jednega in to je bil konj tukajšnjega tovarnarja in posestnika gospoda Adof Hauptman-a.

— (Prvi maj) predstavil se je prav neprijazno, a poljedelci bodo mu hvaležni iz dna srca. Ves dan dežuje prav izdatno in blagodejno za osušeno in dežja toliko potrebno zemljo, katero je predvčerajšnji rahli dež komaj površno okrepčal. Nebo je popolnoma zagrnjeno in se je nadejati, da bude zdaj dežja dovolj, ter da se narava bujno oživi.

— (Iz Št. Vida nad Ljubljano) se nam piše: Tu umrla je posestnica in gostilničarica gospa Josipina Zupanova po kratki a mučni bolezni v najlepši dobi življenja. Bila je blagajnica tukajšnje ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda, nje najdelavnejša društvenica in je sploh v veliki meri bila tu njena zasluga, da se je mogla podružnica ustanoviti. Blag, odkrit značaj njen ni se bal povedati trpke resnice v obraz nasprotnikom dobre stvari — a vender jo je kljub temu vse spoštovalo in ljubilo, kajti nje besede je preveval duh ljubezni in gorečnost za dobro stvar. Blagosrečna podpornica dobrih narodnih društev poklonila je tukajšnjemu rokodelskemu društvu prelepo soho sv. Jožefa, ki na pročelji kinča društveni dom; — sploh pa ga ni tu narodnega društva, katerega bi ne bila ona dejanski podpirala in pospeševala njega prospah. Stavljajoč jej s temi vrsticami skromen spomenik v srcih slovenskih rojakinj, kličemo iz srca: Slava njenemu spominu! Dal Bog našemu narodu še mnogo tako vernih, odločnih, za lepo in dobro vnetih žen!

— (Strajkuj oč zagovornik.) V soboto poročali smo o dveh Goriških kazenskih obravnavah, ki drastično razsvetljujejo tamošnje politične in sodne razmere. Danes pa nam je pridejati še tretji nič manj značilen slučaj. V petek pričela se je pred Goriško poroto obravnava zoper bivšega urednika lista „Il Rinnovamento“ g. Jerala, katerega je tožil Tolminski okrajni zdravnik, žid dr. Izidor Braun zaradi razžaljenja časti. Tožitelja zastopal je dr. Egger, obtoženca pa narodni odvetnik dr. Stanić iz Tolmina. Zadnji navedel je toliko s pričami podprtih

fakt, da bi bil moral prav za prav tožitelj sestiti mesto zatoženca na zatožno klop. Ker je pa sodišče navzlic temu odklonilo vse ponudene dokaze in pričje, odložil je g. dr. Stanić z izborno motiviranim govorom zagovorništvo, naglašajoč zlasti, da bi moral predsednik Gorjup odkloniti predsedništvo pri obravnavi o stvari, gledé katere ne more biti nepristransko, ter je zapustil dvorano. Kakor ob sebi umevno, vzbudilo je to energično postopanje skrajno senzacijo, a da poslušalci niso preglasno dali duška svojemu mnenju, za to skrbeli so štirje — orožniki, ki so se hkrati in kakor bi bili vnaprej pripravljeni na to, kar se je zgodilo, prikazali v dvorani. Sodni dvor je potem sklenil, da se obravnava preloži na stroške g. dra. Stanića. O najdalnjem razvoju te afere bomo poročali.

— (Živi pokopani.) V Podgori pri Gorici so v petek trije mladeniči kopali grušč v griču. Šli so predaleč. Nakrat se je strop nad njimi udrl, da so vsi trije bili živi zakopani. Ko so jih odgrebli, bili so strašno razmesarjeni in, seveda, mrtvi. Prepeljali so jih v mrtvašnico, kjer jih je preiskala v nedeljo sodnijska komisija. Potem so jih prenesli k večnemu počitku na podgorsko pokopališče.

— (Obsojeni iredentovci.) V četrtek stali so pred Graškimi porotniki trije Tržaški iredentovski agitatorji 17letni Cesare Cengia, 17 letni Ruppero Bernardino in 41letni Josip Černe zatoženi, da so razširjali veleizdajske tiskovine in sliko Oberdankovo. Sodišče je obsodilo Černeta na tri meseca, Bernardina na šest tednov, Cengia pa na tri tedne težke in poostrene ječe.

— (Novo vojno ladijo „Marija Terezija“) spustili so v soboto zjutraj v Trstu v morje. V „stabilimento tecuico triestino“ pri sv. Roku, kjer se je zgradila nova oklopnača, vršila se je slavnost v navzočnosti odličnih gostov, članov Najvišjega dvora in vojaških in civilnih dostojanstvenikov. Kumica bila je nadvojvodinja Marija Terezija. Vse se je vršilo v najlepšem redu navzlic malo neugodnemu deževnemu vremenu.

— (Akad. društvo „Triglav“ v Gradci) priredi v sredo dne 3. t. m. svoje prvo redno javno zborovanje v poletnem tečaju. Vsopred: 1.) Čitanje zapisnika. 2.) Poročilo odborovo o zimskem tečaju 1892/93. 3.) Volitev: a) predsednika; b) odbornikov; c) revizorjev; d) častnega soda. 4.) Slučajnosti. Lokal: „Zum Prinzen Coburg“, Münzendorfgasse. Začetek ob 8. uri zvečer. Slovanski gostje dobro došli!

— (Z Dunaja) se nam piše, da je bil šesti večer slovenskega kluba jako dobro obiskan. Berilo gosp. prof. dr. J. Pajka o župniku Dav. Trstenjaku je bilo velezanimljivo in z burno pohvalo sprejeto. Gg. Navratil, dr. Majaron in dr. Murko izrekli so g. predavatelju iskreno zahvalo. Gosp. dr. Majaron pripovedoval je marsikaj zanimljivega o vrlem za Slovenstvo prerano umrlem župniku čitaje dvoje pisem, ki mu jih je pisal v dobi, ko je bil dr. Majaron urednik „Slov. Narodu“. Gosp. dr. Murko je naglašal, da je življenje in delovanje Trstenjakovo na vse strani tako zanimljivo, da bi bilo vredno, da se koji spreten pisatelj bavi temeljito s pokojnikom, da ne pride iz spomina marsikojna črtica, ki je važna za vse Slovenstvo. Za tako delo ni spretnejšega moža, kakor je ravno g. predavatelj prof. dr. Pajk. Obče pa se je še posebno naglašalo, da naj bi to berilo priobčeno bilo v slov. listu. Vrstile so se razne napitnice: navzočim Slovenkam, gg. prof. dr. Pajku, dr. Majaronu, gostom Čehom osobito g. Jiřiku, gostu Hrvatuh Vahčiču, starosti Navratilu i. t. d. Ta večer se je zaključila zbirka za Prešernov spomenik v Ljubljani, ki je bila pričeta na predlog gosp. dra. Mat. Murka; nabralo se je 53 gld. — Sedmi in v tej sezoni poslednji večer slov. kluba bude 13. maja. Berilo ima gosp. dr. Mat. Murko. Naslov berilu je „Jan Kollár in njegova slovanska vzajemnost.“

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 1. maja. Cesarica, nadvojvodinja Marija Valerija in nadvojvoda Franc Salvator dospeli dopoldne v Hetzendorf, kjer jih je cesar pričakoval, in se potem peljali v Lainz, kjer ostanejo nekaj časa.

Dunaj 1. maja. Naučni minister razposlal vsem gimnazijskim ravnateljstvom ukaz, s katerim naroča, da je strogo paziti, da se

dijaki drže disciplinarnih določeb, in s katerim je opozarja na pristoječo jim pravico, izključiti dijake, kateri se ne drže disciplinarnih določeb.

Praga 1. maja. V pravdi radi kolinških izgredov bilo danes obsojenih šest zatožencev radi hudodelstva javnega nasilstva na težko ječo do deset mesecev; devet zatožencev radi prestopka motenja javnega pokoja na zapor do treh tednov. Štirje zatoženci bili oproščeni.

Rim 1. maja. Papež podelil kancelarju Capriviju in drž. podtajniku Marschallu Kristov red.

Sofija 1. maja. Včeraj se vršile v celi Bolgarski volitve za veliko sobranje. Udeležba je bila živahna; izgredov ni bilo nikjer. Uspeh na vladni strani popoln.

Tujci:

29. aprila.

Pri **Maltici:** Zwettler, Gerlich, Reitter, Bahar, Weisz, Blau, Kleinbutz, Kleinbest, Mandl z Dunja. — Urban iz Gorice. — Rohrer iz Beljaka. — Kühnel iz Reke. — Kump iz Gradca.

Pri **Sionu:** Herman iz Gradca. — Herz, Prossinag, Braun, Leitner, Heubapel, Šraj z Dunja. — Schweingut, Tedeschi iz Trsta. — Škopec iz Prage. — Omahan, Mally iz Kranja.

Pri **južnem kolodvoru:** Weinkamer, Miklič iz Gorice. — Hause iz Pulja.

Umrli so v Ljubljani:

29. aprila: Marija Zagorc, hči sluge brzojavnega urada, 6 mesecev, Poljske ulice št. 11, hydrocephalus acutus.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
29. aprila	7. zjutraj	729.4 mm.	11.2° C	sl. svz.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	731.1 mm.	13.8° C	sl. jzh.	obl.	
	9. zvečer	732.6 mm.	10.2° C	sl. svz.	jasno	
30. aprila	7. zjutraj	734.0 mm.	6.4° C	brezv.	megla	2.00 mm.
	2. popol.	732.8 mm.	10.2° C	sl. jzh.	jasno	
	9. zvečer	733.9 mm.	13.8° C	sl. jzh.	dež.	dežja.

Srednja temperatura 11.7 in 13.5°, za 0.6° in 2.4° nad normalom.

Dunajska borza

dné 1. maja t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	98.55	—	98.50
Srebrna renta	98.15	—	98.15
Zlata renta	117.35	—	117.20
4% kronska renta	97.20	—	97.15
Akcije narodne banke	982.—	—	983.—
Kreditne akcije	342.25	—	341.—
Lor don	122.50	—	122.70
Srebro	—	—	—
Napol.	9.75	—	9.75
C. kr. cekini	5.78	—	5.78
Nemške marke	59.97 1/2	—	60.05

D. 6 29. aprila t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	148	gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	197	"	75	"
Ogerska zlata renta 4%	115	"	55	"
Ogerska papirna renta 5%	—	"	—	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	129	"	50	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi.	120	"	50	"
Kreditne srečke po 100 gld.	—	"	—	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	—	"	—	"
Akcije anglo-avst. banke po 200 gld.	152	"	50	"
Tramway društ. velj. 170 gld. a. v.	168	"	—	"

Tužnega srca naznanjam v svojem in v imenu mladoletnega sinka **Ivana** vsem sorodnikom, znancem in prijateljem tužno vest, da je moja ljubljena soproga, oziroma mati, gospa

Josipina Suppan roj. Korošec

danes ob 6 1/2. uri v jutro, previdena s svetotajstvi za umirajoče, v 33. letu svoje dobe, zaspala v Gospodu.

Pogreb bo v ponedeljek 1. maja ob 5. uri popoldne v Šent Vidu nad Ljubljano.

Svete zadušne maše služile se bodo v mnogih cerkvah.

Drago rajnko-priporočam v blag spomin in molitev.

Šent Vid nad Ljubljano, dné 30. aprila 1893.

Ivan Suppan

lesotržec, soproga.

Viljemina Aussetz, rojena Frank, naznanja žalostnim srcem, da je nje nepozabni soproga, gospod

MIHAEL AUSSETZ

c. kr. poštar in posestnik v Krškem

dné 30. aprila 1893 ob 1. uri zjutraj, po kratki bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče, nagloma umrl.

Truplo dragega preminolega položilo se bo dné 1. maja ob 3. uri popoldne na mestnem pokopališču v Krškem k večnemu počitku. Rajniki priporočajo se vsem znancem in prijateljem v blag spomin. (466—1)

V Krškem, dné 30. aprila 1893.

Mesto vsakega posebnega naznanila.

Iščem prvega koncipijenta.

Ustrop, če je mogoče, takoj. Obrniti se je do odvetnika dr. Alf. Mosché-ta v Ljubljani.

(467)

Dve službi občinskih stražnikov

oddaja občina Trbovlje. Plača 350 gld, prosto stanovanje in službena obleka. Prosilci morajo biti dosluženi vojaki ali orožniki, zmožni obeh deželnih jezikov v govoru in pisavi. Neozmenjeni imajo prednost.

Prošnje naj se pošiljajo do 15. maja t. l. občinskemu predstojništvu v Trbovlje (Štajersko).

(468—1)

Župan: Ferd. Roš.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Znižanje vozne cene za delavce in delavke itd. na lokalni železnici Ljubljana-Kamnik.

Z veljavnostjo od 1. maja 1893 prevažalo se boče začasno in za trajanje jednega leta na lokalni železnici Ljubljana Kamnik delavce in delavke, kateri se kot taki s poverilom izkažejo, v III. voznom razredu osebnih in mesanih vlakov za polovico voznine.

To olajšilo velja za sledeče osebe:

- Obrtne pomočnike v zmislu §. 73 novele k obrtnemu redu iz leta 1885, t. s. delavno osebje, katero je pri obrtnih podjetjih v rednem poslu, brez razločka glede starosti in spola, in sicer pomočniki (kupčijski pomočniki le tedaj, ako niso v letnem ali mesečnem plačilu), pomegači, natakarji, kočijaži pri vožnih obrtih itd.
- delavce v tovarnah in učence;
- kmetijske in gozdarske delavce, v kolikor stojé v dnevni ali tedenski mezdi;
- rudokope;
- duinarje vseh obrtnih ali enakih podjetij, kateri duinarska dela nižje vrste opravljajo.

Poverila izdaja in podpisuje delodajalec po navodbi svojega bivališča ter jih mora županstvo bivališča delavca potrditi in je podpisu pečat pritisniti.

Njih veljavnost traja za čas jednega meseca ter upravičuje izsmati nedelje k vsakdanjim vožnjam mej postajo bivališča in postajo delokraja proti vsakratnemu kupilu polvoznice III. razreda, pridržavši si, kake dnevne čase oziroma vlake v porabljanje s poverili za delavce označiti.

Z rokodelskim orodjem in jedilno posodo, kolikor se lahko spravi, ravnati je jednako kot z ročno priljago.

Pri pregledovanju vozovnic (glej §. 21 obratnega zakona) pokazati je poverilo vselej istočasno s kupljeno vozovnico.

Označena poverila izdavat je na osobito od železniške uprave izdanih tiskovinah, katere vročujejo osebne blagajne, k temu olajšilu opravičenim osebam za ceno po 2 kr. komad.

V Beljaku, meseca aprila 1893.

(12—93)

C. kr. železniško obratno ravnateljstvo.

Svojo zalogo

raznovrstnih voz

s streho in brez strehe

itd., lično in trpežno izdelane, priporočajo čast. duhovščini in slavnemu občinstvu trdka

Fran Šiška

izdelovalec voz

v Ljubljani, Marije Terezije cesta št. 6.

Naročila se izvršujejo točno in po nizki ceni. (447—3)

Plznsko uležano pivo.

Čast nam je najudaneje naznanjati, da proti koncu tega meseca neha izvoz našega točilnega piva in da bomo potem oddajali izključno le

uležano pivo

ter prosimo, da bi se nam naklonilo prav mnogobrojnih naročil na ta proizvod.

V Plznu, aprila meseca 1893.

(451—2)

Meščanska pivovarna v Plznu

osnovana leta 1842.

Glavna zaloga: F. Schediwy, Gradec, Annenstrasse 19.